

”Pyhitys ja Jumalan nimen kunnioittaminen”

Isak Penziev

Tänään meillä on opetus Rambamin mukaan. Opetus numero 6, missä käsittelen Jumalan nimen pyhittämistä. Tämä käsite pyhitys kuuluu heprean kielellä: kidush ha shem tai vastaava toinen helut ha shem. Me näemme, kuinka tärkeä tämä Jumalan nimen pyhittäminen ja erottaminen on, koska itse Jeshua Messias opettaa, miten meidän pitää rukoilla. Että Jumalan pyhä nimi olisi pyhitetty tässä maailmassa.

Jotkut käsittävät, että Jumalan nimeä pyhitetään käytännössä niin, että me jollakin lailla suhtaudumme kunnioituksella, kun lausumme Jumalan nimen. Mutta todellisuudessa me näemme, että Kaikkivaltiaalla Jumalalla ei ole omaa nimeä. Kaikkivaltiaalla Jumalalla on monia nimiä, joiden kautta Hän ilmaisee itseään ja ominaisuuksiaan maailmalle ja ihmisille. Jumalan kaikkein korkein nimi on nelikirjaiminen JHWH. Näiden neljän kirjaimen kautta Jumalan ilmaisee itseään kuka Hän on todellisuudessa.

Mitä Jumalan nimen pyhittäminen siis tarkoittaa? Käytännössä se tarkoittaa sitä, että meidän käytöksemme ja elämäntapamme kertoo, pyhitämmekö Jumalan nimeä tässä maailmassa vai kiroammeko Jumalan nimeä. Käytöksemme ilmaisee sen. Jos me teemme jotain hyviä tekoja elämässämme ja tuomme kunniaa Jumalalle ja Hänen taivaalliselle valtakunnalleen, näiden hyvien tekojen kautta me pyhitämme Pyhää Jumalan nimeä tässä maailmassa.

Mutta jos me teemme jotain huonoja asioita, me teemme huonoa mainetta Jumalan nimelle. Oman pahan tekomme kautta me kiroamme Jumalan nimeä.

Rambam opettaa tästä aiheesta omassa kirjassaan, missä hän käsittelee Tooran lakia. 5. luku: Koko Israelille on ilmoitettu, miten meidän pitää pyhittää Herran nimeä. Ja koko Israelille on annettu varoitus, että he eivät kiroaisi Jumalan nimeä. Kenestä sanotaan, että hän rikkoi lakia, mutta häntä ei tuomittu kuolemaan? Tai että hän ei rikkonut, mutta hänet tapettiin? Tai että hän teki itsemurhan?

Viime opetuksessa Rambamin mukaan me käsitelimme, että Toora antaa meille niin kuin luvan rikkoa vaikka minkälaista Tooran lakeja, jos kysymyksessä on ihmishengen pelastaminen. Mutta on niitä Tooran lakeja, joita ei saa rikkoa missään tapauksessa. Näitä ovat epäjumalanpalvelus, huorinteko ja murha.

Me näemme Toorassa, että Toora velvoittaa meitä jokaista pelastamaan ihmisen hengen, vaikka joutuisi rikkomään Tooran lakia. Se niin kuin kannustaa rikkomään lakia, mutta rikkomisen edellyttää, että me pelastamme ihmishengen.

Mutta jos ihminen ei ota tätä opetusta vastaan ja käytäntöön, sen voi käsittää niin, että hän tekee itsemurhaa. Itsemurha on niin kuin teko, jota ei anneta anteeksi.

Jatketaan, mitä Rambam on kirjoittanut: Tästä ihmisestä, joka ei rikkonut lakia, mutta hänet tapettiin, sanotaan, että hän on oman teon kautta pyhittänyt Jumalan nimeä. Hän on tehnyt pyhän teon ja tuonut Jumalan nimelle kunniaa ja pyhyyttä. Kirjoitus jatkuu: Jos tämä tapahtui niin, että paikalla oli kymmenen israelilaista miestä, se tarkoittaa, että tekonsa kautta hän on pyhittänyt Jumalan nimeä monen ihmisen edessä. Jos tämä ihminen surmataan, hänet on surmattu Jumalan valtakuntaa varten. Ja tämä on hänelle suuri kunnia. Näillä sanoilla Rambam puhuu meille, että ihmiset, jotka kuolevat marttyyreina, ovat kaikkein korkeimmassa asemassa Jumalan valtakunnassa.

Rukouskirja Sidurissa on erityisiä rukouksia niille ihmisille, jotka kuolevat marttyyreina pyhittämällä Jumalan nimeä. Kaikkein vanhimmassa rukouskirjassa Sidur vitri on rukouksia marttyyrina kuolevien puolesta. Niissä rukouksissa pyydetään siunausta niille, jotka kuolevat uskonsa tähden.

Luemme Sidurista rukouksen sivulta 57: ”Minkälainen Sinä olet ollut ennen maailman luomista, samanlainen Sinä olet maailman lopussa. Minkälainen Sinä olet tässä maailmassa, sen kaltainen Sinä olet tulevassa maailmassa. Meidän kauttamme Herra tuo maailmalle oman pyhyytensä. Ja niiden kautta, jotka kuolevat uskonsa tähden. Siunaa meitä ja ole siunattu itse, Herra Kaikkivaltias, joka pyhität nimesi monien kansojen edessä. Baruch ata ha shem. Pyhitetty nimi monien ihmisten edessä.” Tämä on siunausrukous niiden puolesta, jotka saavat surmansa Jumalan nimen tähden. Tämä rukous luetaan joka päivä.

Rambam jatkaa kirjoituksessaan: ”Mutta mitä sanotaan ihmisestä, joka rikkoi Jumalan lakia, mutta häntä ei tapettu? Tämä ihminen on kironnut Jumalan nimeä, saastuttanut Jumalan nimen. Mutta jos tämä ihminen rikkoi lakia, koska joku pakotti hänet siihen, silloin tuomioistuim ei määrää hänelle rangaistusta. Koska rangaistustuomio tulee sille, joka rikkoo lakia vapaaehtoisesti omasta tahdostaan, ja siinä ovat todistajat paikalla.

Me näemme, että jos ei ole maallista oikeutta, tuomiota ei anneta ihmiselle, joka rikkoo Jumalan lakia. Eli tuomiota ei anneta maallisessa oikeudessa vaan taivaallisessa. Toisaalta: kumpi on helpompi? Saada rangaistus täällä maan päällä vai odottaa taivaallista tuomiota omaan elämänsä? Toisaalta: Joka saa tuomion taivaalliselta tuomioistuimelta, hän voi saada rangaistuksen sekä taivaalliselta-että maalliselta tuomioistuimelta.

Rambam avaa meille omassa kirjassaan ”Tooran lain perusteet” Herran nimen pyhittämistä hänen näkökulmastaan, mutta näemme myös Paavalin käsittelevän

tätä aihetta omassa kirjoituksessaan. Esim. Roomalaiskirjeessä Paavali on kirjoittanut: ” Sinäkö joka opetat toista, et itse ota opiksesi. ” Room. 2. 21-22. Jae 24. Paavali kirjoittaa, että tällä tavoin me saastutamme Jumalan nimeä ihmisten edessä. Kuka sitten on ihminen, joka saastuttaa Jumalan nimeä? Se ihminen voi olla jokainen meistä, joka vapaaehtoisesti ilman pakotteita rikkoo vaikka yhden Jumalan käskyn ihmisten edessä. Tämä ihminen saastuttaa Jumalan nimeä; ihminen, joka ilman pakotteita määrätietoisesti rikkoo Jumalan lakia.

On monia muitakin asioita, jotka saastuttavat Jumalan nimeä. Esimerkiksi vanhurskas ihminen, joka elää Tooran mukaisesti, mutta tekee tekoja, jotka saastuttavat Jumalan nimeä ja lakia. Ja kaikki muut ihmiset huomaavat sen ja alkavat puhua hänestä pahaa, vaikka hänen tekonsa eivät suoranaisesti riko Jumalan lakia. Mutta hän voi esimerkiksi ostaa jonkun tavaran maksamatta sitä heti, vaikka hänellä olisikin rahaa maksaa. Tai jos hän tuhlaa yli tarpeittensa, pitää juhlia tai ylensyö, niin hän saastuttaa Jumalan nimeä. Tai jos hän ei keskustele hyvällä äänensävyllä vaan hän on aina vihainen ja hänen äänessään on vihaa. Ja koska hän on viisas Tooran tulkitsija, hänen pitää aina tarkistaa omat elämäntapansa ja käytöksensä, että se olisi enemmän kuin Toora kääkee. Hänen tulee elää lain mukaisesti.

Mitä enemmän meillä on asemaa hengellisessä palvelustehtävässä, sitä enemmän meiltä vaaditaan. Jaakobin kirjeessä me näemme hänen kirjoittaneen 3: 1: ” Älköön monet teistä ryhtykö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. ” Mitä enemmän ihminen on tietoinen Jumalan Sanasta, sitä suuremmat vaatimukset hänelle esitetään. Ja sitä suurempi vastuu tällä ihmisellä on. Eli tulee olla enemmän kuin vain Jumalan lain noudattaja, tulee olla vielä lain yläpuolella ja elää armon ja lain kanssa sovussa.

Mitkä sitten ovat elämänohjeet opettajalle, joka elää Tooran lain mukaan? Tulee olla hyvä ihminen, lempeä, osata puhua lempeästi ihmisten kanssa, osata huolehtia toisista ihmisistä. Ja vaikka häntä loukattaisiin, hän ei ota loukkausta vastaan. Hän tekee rehellisesti työtä ja on vanhurskas. Hän aina tulkitsee Tooraa, Jumalan Sanaa ja elää Jumalan lain mukaisesti. Näiden tekojen kautta opettaja pyhittää Jumalan nimeä.

Jokaisen meistä pitää pyytää Jumalalta viisautta, miten tulee käyttäytyä Sanan mukaisesti omassa elämässämme. Jaakobin kirjeestä luemme 1: 5: ” Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja moittimatta, niin se hänelle annetaan. ” Tämä on nyt hyvin lyhyt opetus tästä aiheesta. Rambam kirjoittaa omassa kirjassaan, että on hyvin tärkeää tuoda kaikille ihmisille tietoa ja viestejä varoitukseksi jokaiselle, että emme saastuttaisi Jumalan nimeä. Sillä elämämme tarkoitus on pyhittää Jumalan nimeä.

Nyt me jatkamme 7. opetustuntia Rambamin mukana. Siirrymme abstrakteista käsitteistä käytännölliselle puolelle, miten meidän tulee elää, missä pitää nousta tai missä mennä nukkumaan. Käsittelemme pientä aihetta, knisa, joka tarkoittaa sulkemista. Tämä Rambamin opetus käsittelee sitä, miten me voimme kunnioittaa Jumalan nimeä ja Jumalan pyhiä kirjoituksia. Tämä opetus on Rambamin kirjoituksesta: Tooran peruslaki 6. luku. Ja tämä jatkaa opetusta Jumalan nimen pyhittämisestä, missä oli kaikkein tärkein: Että me omilla teoilla pyhitämme Jumalan nimeä ja olemme valmiit kuolemaan marttyyreina uskomme tähden.

Nyt käsittelemme nimenomaan konkreettisesti Jumalan nimeä, ja miten suhtaudumme Jumalan nimeen. Toorassa, Jumalan Sanassa on käsky, missä meitä kielletään fyysinen Jumalan nimen poistaminen tai tuhoaminen. Rambam tekee johtopäätöksen Tooran laista: Jokainen, joka yrittää tuhota jonkin Jumalan nimen tai jonkin kirjaimen Jumalan nimestä, häntä rangaistaan fyysisesti niin kuin kepin lyönneillä. Eli tämä Jumalan nimen tahallinen tuhoaminen on suuri synti, ja tämän tekijä saa julkisen rangaistuksen. Eli jokainen, joka yrittää tuhota vaikka yhden Jumalan pyhistä nimistä.

Mitä se tarkoittaa käytännössä? Ihminen yrittää jollakin tavoin tuhota hepreaksi kirjoitettua Jumalan nimeä, paperille kirjoitettua tai kiveen hakattua. Yrittää tuhota tahallisesti tai vaikka värittää yli. 5M.12-3:4

On määritelty Jumalan seitsemän nimeä, joita ei saa tuhota. Ensimmäinen niistä on tetragrammaton, nelikirjaiminen jod - he - vav - h (JHWH). Samanlainen nimi on, joka on kirjoitettuna alef - dalet - nun - jod: Adonaj.

Myöskin nimet El, Eloah, Elohim, El Shaddai ja monen mielestä myös nimi Minä olen.

Toisia Jumalan nimiä, joita yleensä käytetään ylistyksessä, tai kun Hän on armollinen, esimerkiksi Kaikkivaltias, Kuningas jne... näitä Jumalan nimiä on lain mukaisesti annettu lupa tuhota tai pyyhkiä.

Mutta on kielletty polttamasta tai tuhoamasta käsin pyhiä kirjoituksia. Se ihminen, joka tuhoaa käsin pyhiä kirjoituksia, saa rangaistuksen vallankumouksesta.

Millainen on pyhä kirjoitus, miten tämä käsitetään? Se on jokainen kirjoitus, jonka vanhurskas juutalainen on kirjoittanut; tämä on jo pyhä kirjoitus. Mutta jos jumalaton juutalainen on kirjoittanut uusiksi Tooran käärröä, niin koska hän on jumalaton, hänen kirjoituksensa voi tuhota.

Vanhoja pyhiä kirjoituksia, jotka ovat huonossa kunnossa, säilytetään jossain suljetussa paikassa. Eli mitä se tarkoittaa? Nämä kirjoitukset niin kuin

käytännössä haudataan. Ne voi laittaa vaikka johonkin hyllyyn, missä ne maatuvat itsekseen. Tai huonossa kunnossa olevat kirjoitukset voi haudata maahan. Myös on lain pykälät, jotka käsittelevät ortodoksijuutalaisten kirjoituksia, sekä myös niitä kirjoituksia, joita ei-juutalaiset ovat kirjoittaneet. Näitäkään ei tule tuhota.

Jos evankelistat jakavat ortodoksijuutalaisille traktaatteja kadulla, näemme, että ortodoksijuutalaiset ottavat ne vastaan eivätkä heitä niitä pois. Ortodoksijuutalainen, joka on ottanut traktaatin, ymmärtää, että siinä on kirjoituksessa käytetty Jumalan pyhää nimeä. Siksi hän ei voi tuhota tai tehdä pahaa niille kirjoituksille. Hyvin varovaisesti hän voi laittaa sen johonkin roskalaatikkoon.

Käsittelemme vielä sitä, jos Jumalan pyhä nimi on kirjoitettu muilla kielillä kuin hepreaksi. Mihin laki velvoittaa meidät? Koska on olemassa pyhä laki, on asetettu aitoja Jumalan lain ympärille. Monen juutalaisen käytäntö on, että vaikka Jumalan nimi on kirjoitettu muulla kielellä kuin hepreaksi, he suhtautuvat hyvin varovaisesti Jumalan nimeen, on se sitten kirjoitettu millä kielellä tahansa.

Käytännössä me tiedämme, että jos kirjoitetaan sana Jumala tai Herra, juutalaiset lyhentävät tämän pyhän nimen ja käyttävät vain ensimmäistä ja viimeistä kirjainta. Niin että Herran he kirjoittavat H - a. Ja Jumalan he kirjoittavat J - a, lyhennettynä. Sen tähden he lyhentävät Jumalan nimen, jos kirjoittavat eri kielellä kuin hepreaksi, että kirjoitukset voi vapaasti heittää pois tai tuhota. Koska siinä ei käytetä kokonaista pyhää nimeä, kokonaista Jumalan nimeä. Sen tähden se ei ole niin pyhä ja sen kirjoituksen voi tuhota.

Jos me näemme jossain tekstissä käytetyn Tooran sanoja tai lauseita, esimerkiksi jossain juutalaisessa lehdessä tai julkaisussa, siihen yleensä merkitään, että käyttäkää varoen tätä julkaisua, koska siinä on käytetty sanoja pyhistä kirjoituksista.

Tämä pitää ottaa huomioon esimerkiksi opettajan työssä, jos me kirjoitamme taululle pyhiä kirjoituksia tai Jumalan nimen. Pitää muistaa, että meidän tarvitsee pyyhkiä ne kirjoitukset pois taululta. Itse pidän käytäntönä suhtautua hyvin varovaisesti siihen, mitä kirjoitan. Jos käytän Jumalan nimeä taululla, kirjoitan ensimmäisen ja viimeisen kirjaimen, joiden keskellä käytän viivaa. Jotta Jumalan koko nimi ei olisi taululla kirjoitettuna.

Minkälaisen käytännön me voimme ottaa tästä opetuksesta? Meidän pitää suhtautua hyvin varovaisesti tekstiin, missä käytetään Kaikkivaltiaan nimeä. Tekstiin, jossa suoraan käytetään Jumalan nimeä, tai tekstiin, jossa viitataan Jumalan nimeen. Tai juutalaisen tradition teksteihin. Tämä ei tarkoita ainoastaan

Raamatun pyhiä kirjoituksia, Tooraa, Tanachia tai apostolien kirjoituksia. Pyhiksi kirjoituksiksi luokitellaan myös kaikki juutalaisten kommentteihin sekä traditioon liittyvät kirjoitukset. Kaikki juutalaiset kommentaarien kirjat ovat myös pyhiä kirjoituksia, joihin meidän tulee suhtautua hyvin kunnioittavasti.

Vielä yksi käytännönläheinen kysymys, joka on nostettu esille: Miten meidän tulee suhtautua internetissä ja word-tiedostoissa pyhiin kirjoituksiin?

Koska tietokoneella me voimme pyyhkiä ja tuhota tekstiä ja muokata sanoja. Eli mitä meidän pitää tehdä? Sen tähden, että koska me voimme muokata myös Jumalan nimeä ja pyhiä kirjoituksia tietokoneella, on tehty tästä asiasta yhtenäinen päätös. Koska tietokoneen teksti ei ole niin kuin fyysisesti läsnä oleva teksti vaan ne on luotu signaalin, tietokoneen järjestelmän mukaisesti. Eli tämä teksti on virtuaalisessa maailmassa. Sen tähden on annettu lupa muokata tekstiä tietokoneella, ja annettu lupa muokata ja käsitellä pyhiä kirjoituksia ja Jumalan nimeä.

Mutta jos tiedämme, että tämä teksti tuodaan julkisuuteen ja sitä käytetään paperiversiona, suosittelen, että Jumalan nimeä ei käytetä kokonaan vaan lyhennettynä. Koska pyhiin kirjoituksiin paperiversioina pitää suhtautua varovaisesti ja ne pitää pyhittää. Tämä päätös on syntynyt muutama vuosi sitten. Päätöksen tekivät nimenomaan ortodoksisjuutalaiset perinteisen juutalaisen tradition eli Jumalan lain mukaisesti.

Eli esimerkiksi Sidur, juutalainen rukouskirja, joka on aika huonossa kunnossa, suositellaan haudattavaksi maahan tai laitettavaksi jonnekin kauas hyllyyn, missä se saa maatua itseksensä.